

MUNKÁLATOK.

KIADTA

A BUDAPESTI NÖVENDEKPÁPSÁG

MAGYAR

EGYHÁZIRODALMI ISKOLÁJA.

ÖTVENEDIK ÉVFOLYAM.

BUDAPEST

BUSCHMANN F. KÖNYVNYOMDÁJA.

1887.

SZENTSÉGES ATYÁNK

XIII. LEO PÁPÁNAK

KRISZTUS JÉZUS

HELYTARTÓJÁNAK,

AZ EGYEDÜL IGAZI ANYASZENTEGYHÁZ

LÁTHATÓ FEJÉNEK,

AZ ÖSSZES VILÁG ISTENI SEGITSÉG

FOLYTÁN

TÉVMENTES TANÍTÓJÁNAK,

AZ IGAZSÁG ÉS JOG RENDÍTHETETLEN

VÉDŐJÉNEK,

PÉTER HAJÓJA BÁMULATOS BÖLCSESEĞÜ

KORMÁNYZÓJÁNAK,

FEJEDELMEK ÉS NÉPEK VALÓDI

ATYJÁNAK

ARANYMISÉJÉNEK
ALKALMÁVAL

LEGBENSŐBB,
LEGFORRÓBB SZERETETÖK,
LEGKÉSZSÉGESEBB ENGEDELMESSEGÖK,
FIÚI KEGYELETÖK,
TÁNTORITHATATLAN RAGASZKODÁSUK
JELEÜL

LEGMÉLYEBB HÓDOLATTAL

TÉRDET HAJTVÁ

AJÁNLIÁK

A BUDAPESTI NÖVENDÉKPAPSÁG

MAGYAR EGYHÁZIRODALMI ISKOLÁJÁNAK

EZ ÉVI TAGJAI.

XIII. LEÓ ARANYMISÉJÉRE.

Tu es Petrus et super hanc petram
aedificabo ecclesiam meam et portae
infernæ non praevallebunt adversus eam.

Máté XVI. 18.

vész elült, a félelem feloszlott,
Örömhír szárnyal a világon át;
A szent igazság-tartó fényes oszlop
Ünnepre hí fel kunyhót, palotát.
Tekintsd a forgó földgömb messze tájait,
Mozgásban észak, dél, nyugot, kelet!
A szív imája ős Rómába áhit;
Leó elébe száll a képzelet.

Rabság bilinczén ül az ősz Oroszlán,
Lelánczoló a sátán bösz hada!
Fényét elűzvén, szent jogát elorzván,
Köré káromlást, szitkot állata!
»Közelg a jóslat, romba dől a szikla!«
Reménykedék a tajtékzó harag;
Az épület nem rendült, meg nem inga
Erős alapja ép, szilárd maradt

Békóba vert a pásztor gyenge váza,
Szabadon szállhat ifjú szelleme!
A bérbe vett ajk üldje, hadd gyalázza,
Merész röptének nem áll ellene!
Zendülsz! sötétség rettentő kajánja,
A fenn csapongó szárnyit nem szeged!
Harczolsz! nyilaidnak záporát kiállja
Szalem királya, agg Melkizedek.

Fáradsz, mi haszna fáradsz, hogy temesd el
 Az Úr-szentelte trónt s a tiarát?
 Dördül a mennybolt, sújt az égi Mester,
 Ölö villámi üszkét szórja rád!
 Dühöngsz — dühöngtek Nérók, Júliánok,
 Vandal pusztított, rombolt, vérezett!
 Eltűntek, — vádló név maradt utánok,
 Fájó sóhajtás, bús emlékezet.

Pirulj hálátlan pártütő Itália,
 Péter nevelt föl, Péter ringatott!
 S fertőzött ajkad most vesztét kívánja,
 Ki nagygyá tett, ki fényözönt adott!
 De reszkess hűtlen, az idők viharja
 Tombolva zúg majd büszke föld felett!
 A rablott bibort gyászlepel takarja.
 A bűnös hírnek szégyen ad helyet.

A szirt csodás, a szirt megdönthetetlen,
 Hiába zúg a zagyva tengerár!
 Vihar meghátrál, hullám visszaretten —
 Az ős igazság rendületlen áll!
 S ha dörg a menny, ha reng a föld legottan
 S vést ordít minden a nagy ég alatt;
 Ha a világ négy tája összeroppan —
 Leó egyháza diadalt arat!

Sion hívője, bámuld a csodákat,
 Fogoly szavára hallgat a világ!
 A dölyf megdöbben, rabló nézi, sápad.
 Bitor szívében féltés szűja rág.
 Meghül a vér, megtompul a vas éle,
 Eseng a kéz, mely gúnyt font ostorul;
 A hit-gyalázó elnyomás vezére
 Az üldött bárány lábához borul.

Tajtékzik, háborg a tenger vesztetten,
 Trónok viszálya járja a vizet;
 Zajgó hullámin mily vitorla lengjen,
 Kinek hódoljon a gazdag sziget?
 Oroszlán ítélj! . . . A veszély lerázva,
 Lecsillapult a felgerjedt elem,
 S a mérhetetlen óceán oáza
 Enyhét kettőnek adni kénytelen.

A hab lesímul, tenger színe veszteg —
 Bús morgás kél az ég felhőiben;
 Európa ámul, vén Európa reszket,
 Szeme az aggó tigrisen pihen.

A tigris dörmög mérgesen, mogorván,
 Arczán sötétlő gondok réme ül;
 Leó segíts! — s az ősi bérczek ormán
 A béke-hajnal újra felderül.

Csend száll a szívbe, csend a tiszta légben,
 Hálára nyílik millió ajak!
 Csak ott a titkos odvak rejtekében
 A sebzett baglyok felsikonganak
 Öröm a földön, föld határain túl,
 Egy érzelemmel telt a hív kebel!
 A népek árja ős Rómába indul,
 Leó nagy napján minden ünnepel.

Csodáld! a büszke Albion leánya
 A gaz rabjának hódolót susog;
 Üdvözli Tájó dús Provence viránya,
 Áldásit esdik az erős sasok.
 Tisztelg a félhold, nap fia köszönti,
 Fenségtől zengi indián rege;
 A jámbor néger buzgalmát kiönti.
 Lábát csókolja Kárpát gyermeke.

Kelj föl szent pásztor! nyájad, jer, tekintsed!
 Fogadd a hálás hódolót, fogadd!
 Kelj föl szent pásztor! csörrentsd meg bilincsed
 Emeld áldásra felkent jobbodat!
 Kelj föl szent pásztor! béke leng az égen,
 Alunni térnek már a karvalyok!
 Kelj föl szent pásztor! a jövő kódében
 Vigasztaló jel, bűvös fény ragyog!

